

BAH, OP VAKANTIE

Klucht in acht scènes

door

RONALD VAN WANROOIJ

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BAH, OP VAKANTIE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RONALD VAN WANROOIJ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **2026 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Gebruik rekwisieten veilig, lees meer bij tab voorwaarden op onze site.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Vader Oene (Fries) Agema - Liefdevolle vader en echtgenoot. Ontbrandt als hij onrecht tegenkomt. Verder recht door zee.

Moeder Aafke (Friezin) Agema - Moeder die sterk staat voor haar gezin en duidelijk de broek aan heeft.

Dochter Marjo - Teleurgesteld in de liefde en thuiswonend. Maar waar de ene deur dicht gaat, gaat er weer een andere open. Zij pakt die kans.

Dochter Roos - Ook teleurgesteld in de liefde en ook opnieuw thuiswonend. Ook voor haar komt er een nieuwe liefde in haar leven.

Remco Zwartjes - Advocaat. Zoon van Hubertus. Krijgt relatie met Roos. Broer van Alain. Weet, door gedrag moeder, pas laat in zijn leven wie zijn vader was.

Alain Zwartjes - Gehaaide broer van Remco. Geldwolf. Lijkt op zijn moeder.

Oma Madelief - Richt haar leven anders in en laat haar boerderij ombouwen tot twee huizen voor Roos en Marjo. Gaat blij door het leven. Krijgt door deze verbouwing goed liefdevol contact met aannemer Tim.

Architect Arthur - Verlegen jongeman. Valt duidelijk voor de charmes van Marjo.

Madeleine, de moeder van Remco en Alain - Zeer akelig mens. Vindt dat alleen Alain is geslaagd in zijn leven. Geldwolf. Houdt er niet van tegengesproken te worden.

Notaris - Zakelijke man. Is geïnformeerd door overledene hoe Alain kan reageren en speelt het spel mee.

Getuige Wil Brox (zonder tekst) - Figurant.

Aannemer Tim - Blijkt vriend te zijn van Oma. Beetje ruwe man met blanke pit.

DECOR:

Zijwaarts, voor het publiek rechts is de deur naar de keuken. Daar vandaan komt o.a. de koffie. In het midden wordt de gang naar de voordeur gecreëerd. Die voordeur is niet zichtbaar. Zorg er wel voor dat je er mensen kort en duidelijk hoort praten. Links is dan de trap naar de slaapkamers en daarvan is slechts een trede zichtbaar maar dit is niet perse noodzakelijk. De woonkamer is ingericht met een luie stoel voor Pa met een laag bijzettafeltje waar wordt verondersteld dat hij daar vaak de krant leest. Bij het raam tussen gang en keuken staat een tafel met stoelen. Die wordt erg belangrijk bij het tonen van de brochure van de boerderij. Uitgevouwen is die 120 x 50cm. Indrukwekkend dus. Dan staat er tussen gang en voordeur een ruime kast of dressoir met wat familiefoto's en lage planten of een bosje bloemen. Naar beschikbaarheid hangt er een grote foto of schilderij aan de muur boven het dressoir. Afhankelijk van de ruimte van het podium kan men besluiten om nog meer accessoires toe te passen rekening houdende met de looplijnen.

Scène 1

(De familie komt thuis na de begrafenis van Mijnheer Hubertus.)

VADER: Zo, dat hebben we ook weer gehad. Gaat wel heel snel als je al oud bent en er helemaal geen familie komt.

MOEDER: Mijnheer Hubertus heeft wel familie maar daar heeft hij geen contact mee. Al zo'n 15 jaar niet. Die zonen van hem hebben ook niet gereageerd op de advertentie in de krant.

VADER: Dat zal dan wel aan hem liggen denk je ook niet? Ik vond het ook een zielige grijsaard.

MOEDER: Hoe kan je dit nu zeggen. Je kent hem nauwelijks. Het enige wat jij hebt gedaan is de papierbak 1 keer per maand buiten zetten. Je hebt er eigenlijk nog nooit een woord mee gewisseld.

VADER: Dat kon ik ook niet want jij kletst voor twee.

MOEDER: Nou nog mooier. Ik heb je genoeg onderwerpen aangereikt waarover jij met hem kon praten maar jij wilde altijd direct weg.

VADER: Wie? Ik?

MARJO: Jazeker wel Pap. Jij hebt het altijd maar niks gevonden dat Mama voor hem zorgde. Roos en ik zijn vaak genoeg mee geweest met Mama om te helpen.

VADER: Waarmee dan?

ROOS: Poetsen, de was, boodschappen doen bijvoorbeeld. Die man was ons altijd dankbaar.

VADER: Nou, ik heb ook mijn steentje bijgedragen.

ROOS: Ja hoor, je hebt de papierbak buiten gezet. Zal ik dat door de straat roepen! OENE HEEFT ALTIJD DE PAPIERBAK BUITEN GEZET! Sjonge jonge.

MOEDER: Stop daarmee. Papa heeft ook geholpen en de een doet altijd iets meer dan de ander.

MARJO: Het zal.

MOEDER: Nu ophouden. Dat geldt ook voor jou. We hebben allemaal een rottijs achter de rug, maar dat is nu voorbij.

VADER: Hij ligt er nu lekker warmpjes bij.

MARJO: Warmpjes?

VADER: In de oven.

MARJO: Gadverdarrie Pap, hoe kun je nou toch zo iets zeggen.

VADER: Nou, zo is het toch!

MARJO: Je bent gewoon vervelend.

MOEDER: Oké nu is het wel genoeg. We sluiten het af en gaan het eens hebben over onze vakantie.

VADER: Nou, ik heb wel een idee waar we naar toe zouden kunnen gaan. Kroatië bijvoorbeeld. Het schijnt er heel goed te zijn met eten en drinken en je kunt er blijkbaar naadloos bruin worden.

(De vrouwen kijken even elkaar aan.)

ROOS: Naadloos bruin worden. Hoe weet jij dat?

VADER: *(enthousiast)* Van mijn collega. Van Miriam. Ze liet het mij ook zien.

MOEDER: Ze liet het jou zien? Op kantoor?

VADER: Jazeker. Er zat geen wit streepje onder haar horloge.

ROOS: O, nu begrijp ik het. Ja dat lijkt mij wel wat. Kunnen wij meteen zien wat voor gereedschap die kerels met zich meedragen, hè Marjo?

VADER: Gereedschap? Er wordt niet gewerkt op het strand hoor. Je kunt er snorkelen en waterfietsen.

ROOS: Natuurlijk snorkelen, duiken en waterfietsen en jij de hele dag op het terras op je kont.

VADER: Nou zeg.

MARJO: Nee pap, je hebt gelijk er wordt niet gewerkt op het strand, maar wel muziek gemaakt. Ze hebben dus hun instrument meegenomen.

VADER: Er zijn ook vrouwen die een muziekinstrument bespelen.

MARJO: Daarin ben ik niet geïnteresseerd. Nee, geef mij maar een flinke vent met een mooi instrument, toch Roos.

(De twee meiden hebben er schik in dat ze Papa voor de gek kunnen houden. Moeder laat het oogluikend toe.)

ROOS: Als hij maar geen trompet speelt.

MARJO: Geen trompet? Waarom geen trompet?

ROOS: Omdat een trompet maar drie knoppen heeft, dus die kerel kan maar drie kunstjes. Nee, daar ben ik zo op uitgekeken.

MOEDER: Daar is over nagedacht.

ROOS: Jazeker. Geef mij maar iemand die een saxofoon heeft.

MOEDER: Een saxofoon, waarom?

ROOS: Nou, die moet hij met twee handen bespelen.

MARJO: Dat betekent tien kunstjes op zijn minst. Nog een paar valse noten erbij en je zit op een dozijn.

VADER: Ze zijn niet allemaal hetzelfde hoor.

MOEDER: Wat bedoel je?

VADER: Nou, je hebt heel verschillende saxen. Je hebt bijvoorbeeld een kleine sopraan maar ook zo'n hele grote bas. Dat ding weegt wel 10 kilo. Die zal je maar om je nek hebben hangen.

MOEDER: Hoe weet jij dit allemaal?

VADER: Bij mij op kantoor speelt er iemand in de stadsharmonie. Vandaar.

MOEDER: Nou, ik denk niet dat onze meiden geïnteresseerd zijn in de stadsharmonie en Kroatië wordt het niet.

MARJO: Ik wil ook geen 10 kilo om mijn nek.

ROOS: Je zal maar een hernia oplopen.

MOEDER: Nee, ik denk aan iets anders.

VADER: Ik ga in ieder geval niet mee naar je moeder. Dat weiger ik pertinent.

MOEDER: Wat heeft mijn moeder hier nou mee te maken?

VADER: Ik wil niet weer de boomgaard in en appels pukken. Ik ben het zat. Het is levensgevaarlijk op zo'n hoge trap te moeten staan en dan de boom in. Bah. En dan moet ik ook nog in de winkel staan. Die boomgaard moet nodig gesloopt worden. Die is echt niet meer van deze tijd. Dat er nog mensen zijn die dat oude spul vreten. Ik ga echt niet mee. Dan ga je maar alleen. Ik blijf thuis.
(kruist hierbij zijn armen voor de borst)

MOEDER: *(geeft knipoog naar de dochters)* En jullie? Gaan jullie wel met mij mee op vakantie?

ROOS: Ik ga zeker mee. Gezellig met zijn drieën.

MARJO: Tuurlijk ga ik mee. Ik heb geen zin om hier alleen met Papa

te blijven. Mag je fijn zelf je eitje bakken Pa. Het huis moet wel schoon zijn hoor als we terugkomen.

VADER: Het wordt tijd dat jullie weer op jezelf gaan wonen. Ik merk dat jullie alweer lang genoeg hebben ingewoond.

MOEDER: Dat neem je terug. Het is niet hun schuld dat ze weer vrijgezel zijn geworden. Zij konden er niets aan doen. Gewoon een verkeerde keus. Volgende keer doen ze het anders.

ROOS: Als ik ooit weer eens iemand tegenkom dan kopen we samen iets en is het voor ons allebei.

MARJO: Zo denk ik er ook over.

MOEDER: Kom, laat het even rusten. Ik ga naar de stad even frisse lucht halen. Gaan jullie mee?

(De dames knikken en verlaten de kamer en gunnen Papa geen blik meer waardig.)

VADER: *(roept na)* Nog een fijne dag. Bespreek maar vast wat je bij Oma gaat doen. *(zoekt krant en gaat in luie stoel zitten)*

(Licht uit en weer aan.)

Scène 2

(Vader leest de krant en moeder heeft iemand aan de telefoon.)

MOEDER: Ha vertel, ik ben heel nieuwsgierig. Ja dat weet ik..... dat is geweldig nieuws..... ach, dat is een formaliteit, Mam, natuurlijk moeten we wachten tot het officieel wordt, maar dan kunnen we er tegenaan gaan. Nee, ik zeg niks..... Oké. Doei.

VADER: *(vouwt de krant dicht)* Dat was je moeder?

MOEDER: Ja, dat was Ma. Ze had goed nieuws over de boomgaard.

VADER: Wat is er dan met de boomgaard?

MOEDER: Ze mag de boomgaard snoeien.

VADER: Pffff, alsof dat zo belangrijk is. Van mij mag die hele boomgaard eruit. Gewoon weg ermee.

MOEDER: Hou daarmee op! Ik weet dat je er een hekel aan hebt, maar die is wel aangelegd door haar vader en dus MIJN familie. Mijn Opa.

VADER: Lekker belangrijk. Allemaal zo lang geleden.

MOEDER: Ik voel me teveel hier. Ik weet niet wat jij de laatste tijd hebt, maar ik vind je behoorlijk chagrijnig. Wat zit je dwars?

VADER: Mij? Helemaal niets of anders misschien dat ik het gevoel heb dat het te druk om me heen is. Marjo en Roos wonen nu al weer een jaar bij ons in en wij hebben daarom bijna geen privacy meer. Het is goed dat we ze helpen natuurlijk en jammer dat het zo is gelopen, maar toch.

MOEDER: Ik weet het. En ja, we hebben onze privacy ingeleverd, maar wat hadden we anders gekund. We kunnen onze meiden niet in de kou laten zitten. Het waren toevallig net niet de juiste partners. Ach, wie weet wat de toekomst brengt.

VADER: *(vouwt de krant weer open)* Er ligt een brief op tafel voor jou. Van een Notaris.

MOEDER: Van de Notaris. Dat zal dan van Hubertus zijn. Hij had mij gevraagd om aanwezig te zijn bij het voorlezen. Dan krijgen die zoons van hem te horen wat ze erven. *(loopt naar de tafel en pakt de envelop maar maakt die niet open)*

VADER: *(houdt krant apart)* Waarom moet jij daar bij zijn?

MOEDER: Hij wilde dat graag. Voor zover ik weet heeft hij zoveel mogelijk geschonken aan goede doelen. Ik heb het nou eenmaal beloofd en je weet hoe ik ben. *(stopt de brief in haar tas)*

(Dan komt Roos binnen.)

ROOS: Ik ga vandaag een dag naar Maastricht en Remco komt mij zo halen. Ik ben bijna klaar.

MOEDER: Remco? Wie is Remco?

ROOS: Remco Zwartjes. Ik ken hem nog niet zolang, maar hij is erg aardig.

VADER: Ik zal hem meteen de hemel in prijzen.

ROOS: PAPA!

VADER: Nee ik meen het.

MOEDER: Laat hem maar Roos. Papa zit in een dip. Dat gaat wel weer over.

ROOS: Ik ben nog even mijn lippen stiften en Remco kan zo hier zijn. Ben een beetje aardig tegen hem wil je Papa?

VADER: Ik zal mijn uiterste best doen.

MOEDER: Ik blijf ook beneden, dat zal helpen en dan kan ik Pap in de gaten houden.

(De bel gaat en Roos verdwijnt onder het roepen.)

ROOS: Ben zo terug.

(Moeder gaat de deur open doen en komt de kamer in met Remco.)

REMCO: Ik wil mij graag even aan u voorstellen. Ik ben Remco Zwartjes.

(Pa staat op, legt de krant weg en geeft Remco een hand.)

VADER: Ik ben Oene, aangenaam.

REMCO: Zei u nou Oene? Heb ik u goed verstaan?

VADER: *(al iets minder vriendelijk)* Ik heet inderdaad Oene. Dat is een ouderwetse Friese naam door mijn ouders mij gegeven. Bezwaar?

REMCO: Nee nee, neemt u mij alstublieft niet kwalijk. Ik heb die naam nog nooit gehoord en twijfelde even of ik het goed had verstaan.

VADER: Nou, nu je het zeker weet kunnen we de formaliteiten achter ons laten. Jij komt onze dochter halen voor een dagje Maastricht.

REMCO: Ja inderdaad. Omdat ik hier toch in de buurt moest zijn bood ik aan om haar te halen dan hoefde ze niet met de trein en zou ze zeker op tijd zijn.

VADER: Gezellig een dagje naar Maastricht.

REMCO: Het is eigenlijk iets langer, want we blijven daar slapen.

MOEDER: O jullie hebben een overnachting geboekt.

REMCO: Ja, dat komt omdat we niet allemaal dezelfde ideeën hebben over wat we gaan doen in Maastricht en ons kennende weten we dat het dan laat wordt.

MOEDER: Jullie gaan met meerderen naar Maastricht.

REMCO: Ja mevrouw, we zijn met een hele vriendengroep. Zo letten we op elkaar, we drinken wat en iedereen blijft slapen. Wel zo veilig.

VADER: Speel je trompet?

REMCO: Speel ik trompet? Nee, ik speel helemaal geen trompet. Waarom zou ik trompet spelen?

VADER: Wel als je de nacht door wil brengen met Roos.

REMCO: Ik breng de nacht niet door met Roos, ik slaap bij een vriend. Roos heeft haar eigen kamer geboekt. Maar waarom zou ik trompet spelen?

VADER: Ach, het was in een opwelling dat ik dat vroeg. Het is dat wij het hier laatst over hebben gehad, maar het is totaal onbelangrijk.

(Roos komt weer de kamer in met een kleine koffer/tas.)

ROOS: Ik ben er klaar voor Remco. Zullen we gaan?

REMCO: Ja prima. *(neemt tas/koffer over)*

ROOS: Doe! Ben morgen weer thuis.

MOEDER: Fijne tijd daar en geniet ervan.

(Roos en Remco allebei af.)

MOEDER: *(als zij beiden weg zijn)* Wat was dat nou ineens met die trompet? Die jongen komt hier voor het eerst binnen en jij begint van die stomme opmerkingen te maken tegen hem. Wat moet hij wel niet van ons denken?

VADER: Ach, ik was gewoon nieuwsgierig. Het was dat Roos alweer binnenkwam, anders had ik hem nog meer kunnen vragen.

MOEDER: Waarom moet je iemand zoveel vragen stellen die hier toevallig binnenkomt om onze dochter op te halen? Wat is dat voor onzin? Onze dochters zijn wel volwassen hoor. Zij bepalen zelf met wie zij omgaan. Allemachtig nog aan toe.

VADER: Hij heet Zwartjes.

MOEDER: Precies en geen Witjes.

VADER: (*onverstoorbaar*) En hij lijkt op iemand die wij kennen.

MOEDER: Ben benieuwd op wie hij dan lijkt volgens jou.

VADER: En hij was toevallig in de buurt en Roos kent hem sinds kort.

MOEDER: (*argwanend*) Wat wil je nu eigenlijk zeggen?

VADER: Ik heb bij Hubertus heel vaak het oud papier buiten gezet. Daar zaten vaak brieven in. Ongeopende brieven van ene Zwartjes.

MOEDER: Wat zeg je nou? Brieven van Zwartjes?

VADER: Die ex van Hubertus heet Zwartjes. Als ik er goed over nadenk zou het kunnen dat de zoon of misschien wel allebei de zoons de naam van hun moeder dragen. Nu wordt de erfenis van Hubertus aan goede doelen geschonken en jij moet daarbij aanwezig zijn op verzoek van Hubertus. De jongens krijgen alleen het wettelijk erfdeel. Wat als ze het daarmee niet eens zijn.

MOEDER: Wat heb ik daarmee te maken, toch helemaal niets!

VADER: Geld maakt mensen ziek Aafke. Zeker als ze rekenen op een flinke pot en ze zien dan dat dit aan hun neus voorbij gaat. Dat zouden ze aan kunnen vechten. Wie weet.

MOEDER: Ik vind dit veel te ver gaan. Er zijn toch wel meer mensen met dezelfde achternaam?

VADER: Natuurlijk. Maar ik zou toch eerst die brief van tevoren lezen voordat je naar de Notaris gaat. Misschien is het niks maar dan kom je in ieder geval voorbereid aan.

MOEDER: Jij altijd met je argwaan tegen vreemdelingen. Maar goed, ik zal die brief wel gaan lezen. Maar later. Ik ben er nu weg van.

VADER: Moet je per se ergens naartoe?

MOEDER: Ik heb afgesproken met Mam. Het gaat over de boomgaard. Leuke plannen bespreken.

VADER: Leuke plannen bespreken? Ik kan me daar helemaal niets bij voorstellen.

MOEDER: *(venijnig)* Dat snap ik helemaal. Daar moet je ook over nadenken, je hersens aan het werk zetten.

(Vader kijkt haar als een geslagen hond aan en moeder vertrekt boos naar de gang.)

VADER: Nou zeg.

(Moeder met jas aan weer terug in de kamer.)

MOEDER: Je bent sinds de begrafenis zo chagrijnig als de pest en ik weet niet waarom. Het kan niet alleen mijn moeder zijn. Maar ik hoop wel dat dit gauw overgaat, want dit is niet prettig. Begrijp je mij? Dit moet over zijn als ik thuiskom. Maak iets lekkers voor vanavond, wij willen eten om zes uur. Ik ga ervandoor. Om zes uur komen we eten. Je regelt het maar.

(Moeder boos af. Vader vertwijfelt achtergelaten.)

(Licht uit en weer aan.)

Scène 3

(Vader wil net de krant uitvouwen als de deurbel gaat. Hij legt de krant weg en gaat open doen. Hij komt met Remco de kamer binnen.)

VADER: Remco is het toch ?

REMCO: Ja. Remco Zwartjes. Ik ben laatst met uw dochter Roos naar Maastricht geweest met een aantal vrienden.

VADER: Ja, dat kan ik me wel herinneren.

REMCO: Ik vind uw dochter erg aardig hoor en dat mag u best van me weten. Samen Maastricht verkennen was ook erg leuk. Maar ik kom hier om iets met u te bespreken. Het is wel zakelijk deze keer.

VADER: Je wil weten hoe groot de bruidsschat is ?

REMCO: Een bruidsschat? Ik weet niet waar u op doelt maar als u alstublieft wilt luisteren dan kan ik misschien misverstanden voorkomen.

VADER: Nou, het is mij wel duidelijk dat je ergens mee zit. Heb je Roos zwanger gemaakt?

REMCO: *(begint er beetje genoeg van te krijgen en maakt zich groot)* Meneer Agema, ik ga sinds kort met uw dochter om en tegelijk werk ik op een advocatenbureau dat een bijzondere opdracht heeft ontvangen.

VADER: En dat heeft met Roos te maken?

REMCO: Alles met Roos en deze familie. Ja. De familie Agema en met mijnheer Hubertus.

(Vader is nu het nonchalante kwijt en is een en al aandacht.)

VADER: *(langzaam pratend)* Jouw kantoor heeft iets met die Hubertus?

REMCO: Precies. Mijn kantoor heeft iets met mijnheer Hubertus. Mijnheer Hubertus heeft een testament op laten maken en iemand wil hier onderzoek naar laten doen. Blijkbaar is er iets over dat testament uitgelekt.

VADER: En wie is die iemand?

REMCO: Dat is de zoon van mijnheer Hubertus. Alain. Hij heeft opdracht gegeven om te controleren of er tijdens de verzorging

van mijnheer Hubertus geen vreemde zaken zijn voorgekomen die mogelijk ertoe hebben geleid dat hij slechts zijn kindsdeel krijgt en niet de volledige erfenis. Met andere woorden: of er geen fraude is gepleegd. Zo staat het tenminste omschreven.

VADER: Fraude! Mijn vrouw! MIJN VROUW zou gefraudeerd hebben!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto